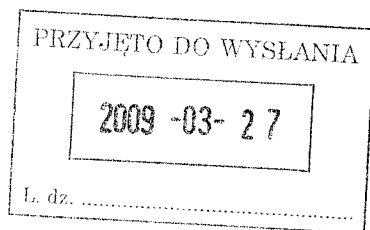

Warszawa, 2009-03-25

**PREZYDENT
MIASTA STOŁECZNEGO
WARSZAWY**

BPE-2-OP/31100/ /MG/09

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 216 oraz art. 14b i 14c § 1 w związku z art.14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (j.t. Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.)

w związku

w związku z wnioskiem z dnia 26 stycznia 2009 r. (data wpływu) o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego,

postanawiam

uznać, iż w odniesieniu do stanu faktycznego przedstawionego we wniosku, stanowisko wnioskodawcy nie jest właściwe w obowiązującym w 2009 roku stanie prawnym.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 26 stycznia 2009 r. (data wpływu) Pan _____ wystąpił o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego. Wniosek dotyczył regulacji prawnych w zakresie podatku od środków transportowych, w szczególności zwolnienia z podatku od środków transportowych pojazdów specjalnych, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.).

W ww. wniosku Pan _____ przedstawił istniejący stan faktyczny oraz własne stanowisko w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego. Wnioskujący oświadczył w szczególności: „Od _____ X.1989 roku do chwili obecnej w ramach działalności gospodarczej pod nazwą _____ prowadzę szkołę nauki jazdy gdzie kandydaci na kierowców nabywają umiejętności prowadzenia pojazdów samochodowych tak osobowych jak ciężarowych niezbędnych przy zdawaniu egzaminu na prawo jazdy w różnych kategoriach. W tym celu zakupiłem samochód ciężarowy STAR _____ o numerze rejestracyjnym _____ który dodatkowo musiał odpowiadać wymogom przystosowania samochodu do nauki jazdy i egzaminowania zgodnie z art. 42 a 1 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 1 lutego 1993r.”

Jednocześnie wnioskujący zajął następujące stanowisko w sprawie: „Według mojej oceny posiadany przeze mnie samochód spełniał wymogi pojazdu specjalnego głównie ze względu na specjalne funkcje jakie pełnił oraz dodatkowe wyposażenie i podlegał zwolnieniu z podatku od środków transportowych.”

Rozpatrując przedmiotowy wniosek, organ podatkowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zwalnia się od podatku od środków transportowych środki transportowe stanowiące zapasy mobilizacyjne, **pojazdy specjalne** oraz pojazdy używane do celów specjalnych w rozumieniu przepisów o ruchu drogowym.

Ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. nr 92, poz. 884), od 1 maja 2004 r., została zmieniona definicja pojazdu specjalnego. Zgodnie z obecnie obowiązującym art. 2 pkt 36 ustawy Prawo o ruchu drogowym, pojazdem specjalnym jest pojazd samochodowy lub przyczepa przeznaczona do wykonywania specjalnej funkcji, która powoduje konieczność dostosowania nadwozia lub posiadania specjalnego wyposażenia; w pojeździe tym mogą być przewożone osoby i rzeczy związane z wykonywaniem tej funkcji.

Należy jednakże zauważyć, że w opinii Ministerstwa Infrastruktury – właściwego w sprawach kwalifikacji rodzajów pojazdów – o rodzaju pojazdu rozstrzyga wpis w dowodzie rejestracyjnym. W związku z powyższym, jeżeli wpis w dowodzie rejestracyjnym stanowi, że jest to pojazd specjalny, to na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych pojazd taki podlega zwolnieniu z podatku od środków transportowych.

Podkreślenia jednocześnie przy tym wymaga, iż powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w ugruntowanym orzecznictwie sądów administracyjnych. W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 czerwca 1994 r. (sygn. akt SA/Gd 1411/93) NSA stwierdził, iż "(...) w kompetencji organu podatkowego nie leży przekwalifikowanie pojazdu, w zależności od tego, w jakich celach wykorzystuje go właściciel. Określając stawkę podatku, organ uwzględnia dane techniczne pojazdu wynikające z dowodu rejestracyjnego (...)". Podobnie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 28 września 2006 r. (sygn. akt SA I/Ol 357/06) sąd dokonał kompleksowej i trafnej interpretacji przepisów odnoszących się do pojazdów przeznaczonych do nauki jazdy, wskazując, iż organy podatkowe nie są uprawnione do samodzielnego kwalifikowania pojazdów do określonej grupy, w szczególności nie mogą tego dokonywać wbrew ostatecznej decyzji właściwego organu.

Jeżeli ustawodawca wskazał, że do wykonywania określonych zadań z zakresu klasyfikacji pojazdów zostały powołane organy administracji - właściwe organy rejestrujące pojazdy, to w ramach stosunku publicznoprawnego, wykluczył możliwość dokonania kwalifikacji pojazdu przez inny organ administracji publicznej (np.: przez organ podatkowy). W kompetencji organu podatkowego nie leży zakwalifikowanie pojazdu do odpowiedniej kategorii pojazdów, o których mowa w przepisach prawa o ruchu drogowym.

an

W tej sytuacji uprawnionym jest pogląd, iż zwolnieniu z podatku od środków transportowych podlegać będą wyłącznie te pojazdy, które w dowodzie rejestracyjnym – wydanym przez właściwy organ rejestrujący pojazdy – jako przeznaczenie pojazdu posiadają będą wpis o treści „pojazd specjalny”. Inne brzmienie owego wpisu nie będzie zatem uprawniać do omawianego zwolnienia.

Podkreślić przy tym należy, iż w przypadku, gdy podatnik kwestionuje wpisy w dowodzie rejestracyjnym, powinien dążyć do ich zmiany. Zmiany takie mogą być dokonane jedynie przez właściwy organ rejestrujący pojazdy.

Biorąc pod uwagę przedstawiony powyżej obowiązujący stan prawny orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 14c § 3 ustawy Ordynacja podatkowa strona ma prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego. Zgodnie z art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), jeśli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi, skargę na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu - w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności - do usunięcia naruszenia prawa. W myśl art. 53 § 2 ww. ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.

z up. PREZYDENTA
MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY

Joanna Gutkowska
Zastępca Skarbnika
m. st. Warszawy

P. H. Gacurkowski

173
P. H. Gacurkowski
27.01.09

Warszawa, dnia 26.01.2009r
Urząd m. st. Warszawy
Biuro Podatków i Opłat
26.01.2009
Lp.

KANCELARIA
Urzędu m. st. Warszawy, ul. Niecała 2
2009 -01- 2 6

Prezydent Miasta
Stołecznego Warszawa

Naczelnik
Wydziału Podatków i Opłat
Urzędu Miasta Stołecznego
Warszawa
Ul. Niecała 2
00-098 Warszawa

Wniosek o wydanie interpretacji podatkowej

Na podstawie art.14 a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005r. nr8, poz.60) zwracam się z wnioskiem o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu stosowania przepisów prawa wynikającego z ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych w części podatek od środków transportu.

Stan faktyczny:

Od IX.1989 roku do chwili obecnej w ramach działalności gospodarczej pod nazwą prowadzę szkołę nauki jazdy gdzie kandydaci na kierowców nabywają umiejętności prowadzenia pojazdów samochodowych tak osobowych jak ciężarowych niezbędnych przy zdawaniu egzaminu na prawo jazdy w różnych kategoriach .

W tym celu zakupiłem samochód ciężarowy STAR o numerze rejestracyjnym który dodatkowo musiał odpowiadać wymogom przystosowania samochodu do nauki jazdy i egzaminowania zgodnie z art. 42 a 1 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 1 lutego 1993r. W załączeniu przedstawiam duplikat zaświadczenia numer wydanego w dniu 2002r. przez Okręgową Stację Kontroli Pojazdów nr o przeprowadzeniu badań technicznych pojazdu potwierdzające, że pojazd odpowiadał dodatkowym warunkom przystosowania do nauki jazdy i egzaminowania.

Ponieważ był to samochód , które nie służył do przewozu osób i ładunków a jedynie służył do celów dydaktycznych i jako pojazd specjalny zgodnie z art. 2 pkt 37 ustawy z dnia 20.06.1997r Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005r. nr 108 poz. 908) był zwolniony z podatku od środków transportu za lata 2004 i 2005 na podstawie art. 12 ust.1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12.01.1991r. nie składałem deklaracji podatkowych w zakresie podatku od środków transportu. ponieważ nie podlegałem temu obowiązkowi.

W październiku 2008 roku zostałem wezwany do złożenia deklaracji za lata 2004 i 2005 oraz wpłacenia podatku wraz z odsetkami z czym się nie zgadzam.

Pytanie:

Czy posiadany przez mnie pojazd samochodowy dostosowany do nauki jazdy i egzaminowania używany do zadań specjalnych (dydaktycznych) oraz posiadający specjalistyczne wyposażenie zgodnie z wymogami przepisów kodeksu drogowego podlegał zwolnieniu z podatku od środków transportu na podstawie przepisu art.12 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych ?

Stanowisko pytającego w sprawie jest następujące:

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 czerwca 1997 Prawo o ruchu drogowym a szczególnie art. 2 pkt 36 i 37 pojazdem specjalnym jest pojazd samochodowy przeznaczony do wykonywania specjalnej funkcji, która powoduje konieczność dostosowania nadwozia lub posiadania specjalnego wyposażenia, przy czym w pojeździe tym mogą być przewożone osoby i rzeczy związane z wykonywaniem tej funkcji.

Według mojej oceny posiadany przez mnie samochód spełniał wymogi pojazdu specjalnego głównie ze względu na specjalne funkcje jakie pełnił oraz dodatkowe wyposażenie i podlegał zwolnieniu z podatku od środków transportu.

Moje stanowisko znalazło już poparcie w prawomocnym wyroku Sądu Administracyjnego w Lublinie sygnatura akt I S.A/Lu.533/07z grudnia 2007r.